

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

A leányok és a háboru.

A most folyó világháboru egész társadalmi szervezetünkre s annak mostani berendezésére átalakító hatással fog lenni. Életviszonyaink gyökeresen megváltoznak s új rend, új szabályok lépnek a régié helyébe.

E nagy átalakulás és életviszonyaink gyökeres megváltozása közepette egyik legfontosabb kérdés a nőké, hogy miként alakul a nők sorsa a háboru után?

A nő élete a háboru előtt is nehéz volt. A leány 25 éves koráig várt és remélt. Ez alatt az idő alatt a háztartási teendőkhöz kívül alig volt más szerepe; legfeljebb bálozott, társaságba járt, kereste a jövőendő élete párját, akinek küzdelmeiben ő lesz majd a hasznos segítőtársa, örömeinek és bánatának hűséges osztályosa. Ha férjhez ment, elérte célját s többé-kevésbé biztosított megélhetése mellett teljesíthette a nőnek legfőbb, legszebb s az ezernyi gondok mellett is édes és boldogító hitvestársi és anyai kötelességét. Amelyik férjhez nem ment, annak élete egy befejezetlen élet maradt, annak sokféle kellemetlenségeivel, elvesztvén a fiatal leánynak a boldog jövőbe vetett édes reményét s az aszszony beteljesült boldogságát. A vén leány a női társadalomban az a több-

let lett, mely a nőülésre képes és hivatott férfitársadalom választásából kimaradt.

A pártában maradt nők nem találhatván fel a családi életben hivatásukat, vagy a szüleikről reájuk maradt vagyont biztosította megélhetésüket, vagy maguk kényszerültek életük fenntartásáról gondoskodni.

Ezeknek a nőknek a száma azonban a háboru előtt aránylag nem volt valami nagy.

De jött a háboru. A háboru halál-angyala sok fiatal erőtől duzzadó hőst osztályozott a testileg nyomorultak szomorú regementjébe. S az ifjú halottak sirkeresztjén egy-egy pártában maradt leánynak menyasszonyi fátyolát lengeti most a szellő. A harcban világtalanná vált szempár pedig elcsúszott egy-egy hűséges asszonyi életre vágó lányzivnek napsugaras reménységét. A levágott kéz nem ölel hajladozó karcsu derekat s a kopogó faláb nem igen kísér szerető szívü mátkát eskető pap elé.

Ez a jövőendő élet képe, amely előrevetíti sok leány sorsát. Egyedül s akárhányszor apai és anyai örzőszem nélkül, mint gyenge hajócskák, libegnek majd az élettenger hulláma felett.

A vihar, a tenger mélyéből fenyegető ezer és ezer veszedelem erős lelket, félelmetlen szívet kíván az eve-

zőstől, aki kormányos is ugyanakkor egy személyben. Az erős, félelem nélküli életharcra induló lelket pedig — bármily biztos legyen is anyagi megélhetése — semmi más, sem egy jó pálya jövedelme, sem a megszerzett szellemi tőke, sem a gyakorlati tudás, hanem csak az erkölcsös életre vágyódó erősség adja meg.

Ez az erő a megnyugvás forrása lesz. S a megnyugvó léleknek örömet nyújt, hogy munkásságával bekapcsolódik a nagy társadalmi családba, amelyre nézve éppen olyan jótétemény a gazdasági, vagy hivatali téren folytatott női szellemi munka, akár csak a szűkebb családi életben a hitvestársi s az édes anyai hivatás.

Az erős s az erények követésében megszépült női lélek örök ifjú s boldog marad leányfővel is, mert a nélkülözött házaselet kötelességei helyett lebilincseli az önként vállalt s a közjó érdekében teljesített példás, buzgó hivatalos munka s a magános élet gondja.

Az édes apák és édes anyák szívében ha valaha, most kell felébrednie a tudatnak és vágyakozásnak, hogy leánygyermeküket erkölcsös és házias nevelésben részesítsék, mely megerősíti lelküket és megóvjá őket minden veszedelemtől.

Virágok.

Németh Böskének.

Szép virágok, virágok,
Úgy haragszom tirátok!

Rózsa, szekfű, ibolya . . .
Én nem küldhetek soha.
Nekem nincsen szeretőm,
Kit szeretek szeretőn.
Nekem üres a világ,
Nekem könny lett a virág.
Én egyet sem ültetek,
Én egyet sem küldhetek.

Szép virágok, virágok,
Úgy haragszom tirátok!

Molnár Árpád.

A mi hős fiaink.

Írás a daliás napokról.

1917. július 7.

A tegnapi nap szomorú, véres dicsőséget hozott az ezredünknek. Az oroszok 8 napos

tüzérségi előkészítés után betörték állásunkba és négyszeres tulerővel eljutottak vagy 300 méternyire az első vonal mögé, míg végre sikerült őket elkeseredett kéztüskésben kiverni.

Az orosz tüzérségi harc már június 28-án megkezdődött. Az orosz gyalogság azonban nem jött előre, csak itt-ott mutatkozott néhány patrouille, amelyek azonban az éber bakáink tüzelésére rögtön visszahúzódtak az állásaikba. Így ment a harc nap-nap után megújuló erővel, végre 5-én teljes csend lett. Ezen a napon készítették teljesen elő a másnapi támadást. A repülő jelentése szerint három orosz ezred érkezett a frontunk elé, ahol a 3-ik zászlóaljunk állott Banz százados parancsnoksága alatt.

Másnap, 6-án délelőtt 11 órakor megkezdődött az erős ágyutűz. Az orosz tüzérség gránátot gránát után adott le állásunkra, teljesen tönkretéve az egy év alatt példásan kiépített lövészárkokat. Egy óra tájban lett a pergőtűz legerősebb, utána megindult az orosz gyalogság. Az első hullámokat visszaverték, de a tulerőnek végre sikerült két század frontját átörni. Az örömiük azonban nem sokáig tartott. A zászlóalj tartalékszázada ellentámadásra indult Zechmeister főhadnagy vezetésével. Az első állásokat részben sikerült is visszafoglalnia de a foglyokat nem tudta kiszabadítani, sőt a század élén levő

főhadnagy maga is az oroszok kezei közé került. Az emberei természetesen rögtön segítségére mentek, mire egy orosz gépfegyver közibük lőtt s a főhadnagy sok sebből vérezve esett össze. Hátravitték, de a ségélyhelyen a nagy vérvesztés következtében meghalt. E század után Csoknyai főhadnagy százada ment előre. A századparancsnok, aki tizenkilenc hónap óta küzdött a harctéren, elfűnt. Eddig nem tudunk nyomára akadni, minden valószínűség szerint az oroszok kezébe került.

A szakasz parancsnokai azonban valamennyien elesetek: Sümeghy hadnagy, Popov hadnagy és Schummer zászlós.

A harc ekkor a második vonalon folyt, itt esett fogságba sebesülten a gépfegyverszázad parancsnoka. Mandl főhadnagy és elszánt küzdelem után az egyik szakaszparancsnok: Avass Dezső zászlós, a szombathelyi törvénytűz volt jegyzőgyakornoka. Az oroszoknak ezentul nem sikerült előre jutniok. A rohamszázad jött előre Klobucsarich főhadnaggal. Banz százados parancsára a sturmkompanie egy része az első állásokat tisztította jobbra-balra, a főhadnagy pedig a centrumban támadott. Pár perc múlva tiszta volt a levegő, csak orosz sebesültek, halottak és foglyok maradtak vissza. A foglyok között volt egy kapitány, két hadnagy és egy zászlós, azonkívül egy félszázad orosz közember került a kezeinkbe.

A favágatás gyönyörei.

Bármelyik szükségleti cikknek a beszerzése is nagy feladat a mai szűkös időkben. Egyik leghetlenebb, háromszorosan nehéz probléma az évi fakészlet előteremtése. Nem csekélység az erdőtulajdonosnál biztosítani a fát, a befuvarozásról meg csak nehézzé bankok kiverejtkezésével és a rábeszélőképesség fokozott megerőltetésével lehet gondoskodni, de már a fa felaprítását egyenesen csak a sors különös kegyének köszönhető véletlentől lehet remélni.

A favágók nemes céhe mintha teljesen kihalt volna. Ha még fáradságos detektív-munkával fel lehet egy favágót kutatni, hát az nemcsak a munkáját fizeteti meg borsosan, hanem még vigalmi adót is vet ki Rád azért a határtalan örömeért, melyet felfedezésével szerzett. Amikor egy ől fa felvágásáért 35 koronát kér, akkor még csak a kereteket körvonalazta, melyek között a tárgyalások megindulhatnak. További elengedhetetlen feltétele 3 kiló liszt haladéktalan kiszolgáltatása. Ha már rászánod magad, hogy néhány nap koplalsz családostul, s átnyujtod Ófavágóságának a kirótt sarcot, nagy kényelmesen hozzáfog a favágáshoz. Felfűrészel öt hasáb fát, — felpakolja szerszámját s a kicsalt lisztet és úgy elpárolog, mint a Te béketűrőd. S Te kezdheted előlről. De ez még szerencsés eset volt, mert legalább 60 deka lisztért felvágódott egy hasáb fa.

Árthatetlen, hogy Sümegen még nem akadt vállalkozó, ki benzinmotoros körfűrészsel házhoz járna fát vágni. Az ilyen vállalkozás mindenütt kifizette még magát, csak éppen Sümegen nem volna érdemes belekapni? Mert a favágókra ugysem kell tekintettel lenni. Valami ismeretlen jövődelmi forrásból úgy megélnék azok, hogy meg is sértődnek, ha a régi mesterségüket eszükbe juttatják.

H I R E K.

Igazán, most

csak az utazzék, akinek muszáj!

Ezt mondja mindenki. De azért senki sem marad otthon. És mert a vonat kevesebb, az utas pedig több, kellemetlenebb, utálatosabb valami nincs a mostani utazásoknál. Ami kényelmetlenség csak elképzelhető, az mind rád várakozik, ha utazol, ami durvaság csak beleszorult az emberekbe, az mind kijön belőlük, ha vonaton ülnek. És az egészben a legszomorubb az, hogy a legtöbb kellemetlenséget nem a vasut okozza, amelyik elvégre is a háborus viszonyok

Délután fél 4 óraker már ismét csend volt. A rezervéből jött bataillonoknak már nem akadt dolguk, az oroszok a kudarc után nem próbálkoztak többé. A sebesült tisztek közül még a segélyhelyen halt meg Gabiszer hadnagy és Popp, a tüzérségtől áthelyezett hadnagy. Két zászlós: Henberger és Barbarits pedig egy gránátalálat áldozatai lettek.

A 9-ik század rajonjában orosz-orosz háttán fektűd. Fegyvereink iszonyu pusztítást vittek végbe.

A nagy harc eredménye a király dicséret elismerése, a Hófer jelentése tett, a harcosokat mind kitüntették, a parancsnok, Banz kapitány táviratilag kapta a Lipóttrend lovageresztjét.

A csatáról a leMBERGI lapokban olvastuk az első hírlapi tudósítást. A Lipina magaslaton lefolyt ütközet sikerét teszi első helyre valamennyi között. Megdicséri a 83-as ezredet, amely oly hősiessé tartotta magát, hogy a nagy tulerő dacára az oroszok egy talpalatnyi földet sem tudtak elfoglalni.

Ezzel reméljük is, hogy most egyelőre ismét csend lesz. Az orosz úgy látszik, próbálkozik minden részen, még két-három ilyen kudarc és az oly pontosan előkészített orosz offenzíva teljesen megszűnik.

mellett nem adhat több kocsit, kényelmet, hanem maga az utazó publikum.

A boldog béke idejében szokás volt mondogatni, hogy kölföldön egész bátran utazhat az uri ember harmadosztályon is, ott olyan rend, tisztaság és disztingvált közönség van. Nálunk, szép Magyarországon még másodosztályon sem lehet utazni, olyan népség lepi el a fülkét, hogy az egyedüli védőbástya, menedék — bár ez is csak némileg — az első osztály. Legjobb most otthon! — ezt mindenki komolyan mondja, jól tudja, hogy milyen igaz, de soha olyan hirtelen, ok nélkül nem ültek vonatra az emberek, mint most. Maradj te otthon! mindenki a másikra gondolja ezt és utnak indul.

Azelőtt, ha a podgyászodat egy filés főlé titted, vagy az ülésre csak egy ujságot, vagy kalapot tettél, az a hely a tied volt. Ez a nemzetközi szabály, aki üres helyet elfoglal, ha a podgyászt odateszi, a hely az övé, ha nem is ül ottan. Most? Ott lehet a podgyászod, miközben te kimész bucsuzkodni, már beülnek a helyedre. Aztán vonatinduláskor megkezdődik a veszekedés.

— Ez az én helyem.

— Bánom is én. Üres volt, hát elfoglaltam.

— Én előbb foglaltam el. Ott a podgyászom.

— Semmi közöm hozzá! Mit mászkál, ha már van helye.

— Ne szemtelenkedjék. Takarodjék rögtön!

— Van eszembe! Örtölök, hogy filök.

— Ha nem akarja, hogy gulyást aprítsak magából, rögtön hordja el magát!

Ez egy finom párbeszéd. Vannak ennél sokkal cifrábbak. Ha most tényleg felállítják a külön vasutügyi miniszteriumot, ügyosztályt szervezhetnek arra, hogy az a közönséget nevelje. Mit szabad s mit kell az utazó közönségnek csinálni, hogyan viselkedjen? És ha tényleg demokrata miniszter akar lenni a vasutügyi miniszter, akkor nagyon utána kell néznie, hogy a beszélés előtt már ne legyen tömve a vonat olyanokkal, akik csupa mellékajton szöktek ki, részben, mert méltóságos urak, részben, mert egy korona borralaló ellenében kinyilik nálunk minden bezárt ajtó. Nem élvezet most utazni. Legjobb most otthon!

Vagy azért mászkálnak most annyit az emberek, mert otthon is rossz?

— Főispáni kinevezés. Öfelsége *Malatiniszky* Lajos zalaszentgróti főszolgabíró Bihár vármegye főispánjává nevezte ki.

— A főispáni installáció. Vasárnap, f. hó 29-én érkezik Bosnyák Géza főispán Zalaegerszegrre. Ahhoz képest, hogy a déli vasuton, avagy Misefáról kocsin érkezik Zalaegerszegrre, a zalaszentváni állomáson, vagy Bak községben *Skublics* Ödön, a zalaegerszegi járás főszolgabírójára várja érkezését és üdvözlözi az egerszegi járás területére lépő főispánt, Zalaegerszeg város területére érkezve *Keresztury* József dr. polgármester fogadja a városi képviselőtestület élén. Nagyszabású, díszes külsőségek között vonul be bosnyák Géza Zalaegerszeg városába és egyenesen a vármegyeházába tér, ahol a megyei tisztikar élén *Kolbenschlag* Béla alispán fogja őt üdvözölni. Ezzel a fogadtatás ceremóniái véget érnek és Bosnyák Géza a vármegyeházán berendezett új főispáni lakásba vonul. Az installáció ceremóniái hétfőn délelőtt 10 óraker kezdődnek a már ismeretes keretek között. Köztudomású, hogy a belügyminiszter a háborura való tekintettel oly tartalmu országos rendeletet adott ki, hogy installációs bankettek, lakomák ne legyenek. Ezzel harmonizál a mult szombaton tartott megyegyűlés egyik határozata, mely szószerint így hangzik: »Kimondja a közgyűlés, hogy a háborus viszonyokra való tekintettel az állás díszéhez méltóan, de a háborus helyzet komolyságához mért leegyszerűsített keretek között óhajtja az új főispáni beiktatni.«

— Halálozás. Kaptuk az alanti gyászjelentést: Özv. dr. Gyuk Istvánné szül. Kaiser Margit és gyermekei: Magdi és Évi, fájdalomtól megtört szívvel, de Isten akaratán megnyugodva tudatják, hogy szeretett férje, illetőleg édesatyjuk dr. Gyuk István ügyvéd, a m. kir. 18. honvéd gyalogezred népfőlkeldő hadnagya életének 37. boldog házassága 8-ik évében, Omskban (Sibéria) a hadifogságban szerzett mellhartyagyulladás következtében f. évi június 24-én hős halált szenvedett. Leiki üdvéért az engesztelő áldozatot f. hó 19-én délelőtt 10 óraker, a Szent-Ferenc rendűek templomában fogjuk a Mindenhatónak bemutatni. Szombathely, 1917. július hó 16-án. Az örök világosság fényeskedjék neki! Özv. Gyuk Istvánné szül. Payer Erzsébet édesanyja. Gyuk Pál, Gyuk László dr., Gyuk Béla fivérei. Gyuk Margit, Gyuk Kata nővérei. Kaiser Lajos ipa. Kaiser Lajosné szül. Darnay Emma napa. Kaiser Jenő sógora.

— Lezuhant a Sümeg felett átrepült repülőgép. A mult hét egyik napján városunk felett átrepült gépet szerencsétlenség érte. Nagykanizsára érve a benneülő káplár és egy gefreiter — a vasuti katonai állomásparancsnoksághoz mentek, ahol előadták, hogy a szombathelyi repülőtelepről valók és onnét Bécsújhelyre akartak szállni, de irányt tévesztettek és így jutottak Nagykanizsára. Az állomásparancsnokság közbenjárásával tudtak csak bebiztosítani és délután 6 óraker felültek gépjükre, hogy visszarepüljenek Szombathelyre. Ekkor azonban sajnálatos baleset érte őket. Mintaszerűen sikerült startolás után már mintegy 50 méter magasságban járt a karcsu biplán a práter fái fölött, midőn egy élesen vett fordulat következtében a repülőgép lezuhant. A benneülő közül a káplár a homlokán súlyosan megsérült, úgy hogy eszméletlen állapotban szállították a mentőkocsin a közkórházba, a gépet vezető altisztnek azonban jelentéktelen horzsolásokon kívül alig van egyéb baja. A repülőgép is teljesen használhatatlenné vált és azt darabokban szállították haza Szombathelyre. Értesülésünk szerint a közkórházban fekvő pilóta állapota súlyos, de nem életveszélyes.

— Sümeg gabonaszükséglete. *Kiss* Antal városbíró és *Bricht* Viktor városunk agilis pénztárosa teljes erővel hozzá láttak a lakosság gabonaszükségletének beszerzéséhez. Napok óta sorra járják a járás falvait, hogy *Farkas* István főbíró rendelete szerint a falvak felesleges gabonáját Sümeg részére megvásárolják. Sümegnek circa 45 vagon gabonára van szüksége és már ezideig 22 vagon a város birtokában van, úgy, hogy kellő időre a szükséglet összejön. Felhívjuk a város lakosságát, hogy gabonaszükséglet bejelentése végett ma délelőtt a városi pénztárosnál jelentkezzenek.

— Lefoglalják a máktermést. Dacára annak, hogy eddig idei mák alig van tényleges forgalomban, máris egész sor kitést csináltak a kereskedők a várható termésre. Illetékes helyen nyert információk szerint a kormány az idei máktermést teljes egészében lefoglalja, forgalmát korlátozza és az árát is maximálni fogják. Az erre vonatkozó kormányrendelet a napokban fog megjelenni.

— Beszerző központok tisztviselők részére. A tisztviselői kar, a készfizesetből élő hivatalnokosztály érzi legerősebben az eszeveszett árdragulást. Adhatnak a tisztviselőnek 35 százalékos drágasági segélyt, ruházati s egyéb segélyt: fizetése mégsem emelkedik 3—4—10-szeresére, mint ahogyan emelkednek a bolti vagy piaci árak. S amikor 3 krumpelit adnak a piacon egy hatosért, amikor a régi világban 20—40 filléres tőkért most 2—3 K-t. 10-szeres árat kérnek, amikor a tojást 40—45 fillérjével kell venni; nem csoda, ha mind több figyelmet kezdenek fordítani a felettes hatóságok is a tisztviselői kar súlyos helyzetére, sok esetben nyomora felé. A pénzügyminiszter kívánatosnak tartja, hogy a tisztviselők beszerzői központokat alakítsanak, ily központokban tömörülő tisztviselők részére póstatakarékpénztár útján fej-

kint kb. 100 korona állandó előleget nyújt, amely több ezer koronás összegből nagyobb tételekben történnek a bevásárlás a tisztviselők részére. A zalaegerszegi törvényszék és a balatonfüredi járás területén levő közhivatali alkalmazottak Zalaegerszeg központtal szintén megalakították a beszerző csoportot.

Egy mozdonyvezető lélekjelenléte. A f. hó 16-án este végtelen vihar tombolt a Balaton parton, amely két órlási főtávostól kidöntve, a vasúti vágányra csapta. A Budapest felől jövő gyorsvonalat ép akkor robogott Kanizsa felé s neki rontott a sinen fekvő két fa tömbének, melynek előrenyomuló ágai a vasúti kocsi összes ablakait kizúrták. Szerencsére az éber mozdonyvezető egyik nagyobb villámlás alatt észrevelte a veszélyt, gyorsan elengedte a vezérlőt, s így a vonat megállapodott. Amely ha nem sikerült, a kocsi-ban levők tán mind elpusztulnak, akik életben maradásukat a derék mozdonyvezető éberségének köszönhetik.

Az Oroszországban levő hadifoglyok címére feladott csomagok cimirata a hosszú szállítás és gyakori átrakás folyán gyakran elmosódik, illetve leválik s emiatt a csomagok egy része nem jut a címzett birtokába. Ezen csomagokban tehát a feladásnál helyezték el mindenkor a cím irat másolatát. Ez azonban más följegyzést nem tartalmazhat, mint: 1) a feladó nevét és címét, 2) a címzett nevét és címét, 3) a tartalom jelzését. Levelezés jellegével bíró közleményt a csomagokba elhelyezni egyáltalában nem szabad.

Az aratómunkások díjazása. A honvédelmi miniszter távirati rendelete szerint a katonai és hadifoglymunka csak azon az ünnepnapon szünetel, amelyen a polgári lakosság sem dolgozik. Fogatok, illetve lovak az aratási munkálatokban részt venni tartoznak, viszont a munkaadók által élelmezendők. Tisztiszolgák, számvevő és szolgálatvezető őrmesterek napi három koronát, élelmezését a munkaadóknak megtéríteni tartoznak és munkadíjra igényük nincsen, kivéve a szolgálatvezető őrmestert, ha aratási munkálatoknál felügyel. Felügyelő altisztnek munkadíj szintén illetékes. Hadsergőtől jött hadifoglyok ellátása és díjazása ugyanaz, mint az osztagban elhelyezett hadifoglyoké.

A Közélemezési Hivatal a zala-vármegyei pótkávéuzsora ellen. Zalaegerszegről jelentik, hogy a Közélemezési Hivatal elnöke rendeletileg hívta fel Zala-vármegye törvényhatóságát, hogy a legszigorúbban ellenőrizze a kereskedőket, kiknek nagyrésze a Közélemezési Hivatalhoz beérkezett panaszok szerint a pótkávé maximális árát egyáltalán nem tartja be s gyakran egy kilogrammért 6-7 koronát is követelnek, akkor amikor a pótkávé legmagasabb ára 2 korona 46 fillér kilogrammonként.

Őszre nem lesz cipő. Országos cipőközpont van, de cipő nincs, őszre pedig teljesen ki fog fogyni. A cipőközpont igazgatója jelenti ezt ki, az pedig szakember szemével látja a fejleményeket. Az ország cipő készlete ma semmivel se több, mint amennyi Budapest akármelyik kerületének a szükségletét fedezhetné. A cipő központ igazgatója szerint nincs földolgozandó anyag: a németek a kivittelt betiltották, vagy az osztrák cipőgyárak csak liszt ellenében hajlandók cipőt adni. Így őszre még azoknak is kimarad a lába, akik egyébként minden pénzt megtudnának adni a lábbeliért. A magyar kormány, amely az ország szájából az utolsó falatot vette ki, hogy megossza szővetségeivel, eddig még semmit se tett az ijesztő cipőínség megszüntetésére.

A bortertermés és a hordóárak. A kedvező bortertermés híre a hordóárak fantasztikusan magasra szöktek fel. Mig a háboru előtt, a boldog béke idején új hordó hektóliterjéért 7-8 koronát fizettek, addig az utolsó pár hétben az új hordó ára hektóliterenként 35-45 koronára, a használt hordóé is 30 koronára emelkedett. A hordó

megdrágulását a kedvező termésjelöléseken kívül az a körülmény okozza, hogy apszolut hiány van hordókban, amennyiben néhány év óta nem történt gondoskodás a használt hordók kijavításáról és új hordók beszerzéséről. Bár az 1908-ikihoz hasonló nagy termésre most nincs kilátás, mégis idejekorán gondoskodni kellene a kormánynak, hogy a hordókban ne legyen hiány. Fontos, hogy a katonaság kezében levő összes hordók összeszedessenek és kijavításának, hogy a frontszolgálatra nem alkalmas pintérmunkások szabadságoltassanak és hogy a hordók vasúti szállítása megkönnyíttessék. A szőlősgazdák körében mozgalom indult meg, hogy ezeket a óhajtásokat a kormány tudomására juttassák.

A zalamegyei szőlők. Zalamegyében a szőlők fejlődése igen szép. A virágzás gyors lefolyású volt. A fűrtök elég jól kötöttek. Növényi betegségek, állati kártétel nem fordult elő, bőséges termés várható. A bor ára hektóliterenként 320 és 400 korona közt váltakozik. A hivatalos jelentéssel szemben maguk a szőlősgazdák azt mondják, hogy hosszú évek óta nem volt olyan bőséges termés, mint az idén.

Cséplési eredmények bejelentési kötelezettsége. A kicséplelt gabonafélék mennyiségének bejelentésére vonatkozólag az országos közlelmezési hivatal a következőképen rendelkezett: Minden cséplőgépet tulajdonosa vagy bérlője, illetve a cséplőgépek kezelői cséplési könyveket kötelesek vezetni. A hetenkint cséplelt gabonafélék mennyiségéről ezen könyvek alapján külön bejelentőlapokon be kell jelenteni a cséplőgépeknek egy-egy heti munkateljesítményét. A bejelentés a városok vagy községek előjáróságánál történik minden vasárnap. Azok, akik saját terményeiket járgányos cséplőgépeken vagy kézi csépléssel végzik, szintén kötelesek hetenkint bejelentőlapokat vezetni és ezt minden hét vasárnapján beszolgáltatni. Ez utóbbiak azonban cséplési könyvet nem tartoznak vezetni, csupán a bejelentőlapokat kell kitölteniük. A már előzőleg kicséplelt gabona mennyiségét a cséplési könyvecskének vagy bejelentőlapoknak kiosztását követő vasárnapon egy összegben kell bejelenteni.

Takarékoskodás a szalmával. Egyik másik helyen az a szokás, hogy cséplések alkalmával szalmával fűtik a cséplőgépet. A földmivlésügyi miniszter úgy intézkedett, hogy a hatóságok ezt a szokást tekintettel a takarmányhiányra, a rendelkezésükre álló minden eszközzel akadályozzák meg.

A harangok műbecse. Tudvalevő dolog, hogy a hadvezetőség rekvirálni fogja az összes harangokat, kivéve amelyek műbecssel bírnak és különféle felirásokkal vannak ellátva. X. faluban is volt egy ilyen harang, amde a felirásokat lemásolni róla nem lehet másként, mint felmenni a rozoga, farsztó és veszedelmes falépcsőn a toronyba. Erre az utra sem a kövér plebános, sem a szédülős fejű kántor nem vállalkozott. Hát fogták és felkötötték Palkót, a harangozó 12 éves fiát; kezébe adták a palatáblát, hogy

arra írja fel pontosan mindast, ami a harangra van írva. Palkó ott fent körmőlt állt egy óra hosszáig, míg végre megjelent a templomajtóban, a plebános és kántor érthető kívánsággal vették át tőle a táblát, amde mekkora volt meglepetésük, mikor a tábláról különféle gunyvereket olvastak le csomagukra. T. i. Palkó fáradhatlan szorgalommal azokat az írásokat másolta le, amiket a huncut harangozó fiuk kapartak a harang oldalára; s amelyek nem éppen dicső szavakban emlékeztek meg a plebános urról meg a kántorról.

Szélhámos jegyzői írások. A ma-nap egy intelligens beszédű, jól öltözött fiatalember állított be Disszel község körjegyzőjéhez s mint rokkant katonára, felajánlotta szolgálatait irodai teendőkre. May Mátyas körjegyző éppen Révfülöpre, a járási jegyzőgyűlésre készült s így csak röviden abba egyezett meg vele, hogy maradjon ott az irodában és még visszatérjen, segítsen az ott dolgozó tanítónak. Ez idő alatt a jóvevény megtudta, hogy hol tartja a jegyző a pénzt és egy őrizetlen pillanatban az íróasztal fiókjából 1700 koronát magáhozvett és azon frügy alatt, hogy körülnéz a faluban, eltűnt. Mire a lopást megtudták, a jómadárnak hűlt helye volt. A körözés megindult s hihetőleg hamarosan elcsipik a jeles firmát.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Bőske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Jó családból való, polgárit végzett, komoly megjelenésű leány mint

csomagoló-kisasszony

a gyógyszerárba 60 K kezdő, egy év alatt 100 K-ig és esetleg tovább emelkedő fizetéssel azonnal felvétetik.

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

MŰVÉSZ- MLAPOK

óriási választékban kaphatók

Horvát Gábornál,

Sümege.

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

CSÚZ, KÖSZVÉNYBEN

anyagcsere zavarokban szenvedők és gyermekek évszázadok óta bevált rádiumos gyógyító fürdője

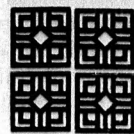
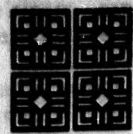
LIPIK (Szlavonia)

64° C

Háboruban is télen-nyáron üzemben.

Fürdővel egyesített gyógy-penziónk. Prospektust küld a FÜRDŐIGAZGATÓSÁG.

Radioaktív, alkalikus, sós, jódos hőforrások. ISZAPKEZELÉS.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.

